

Dinka Grlić rođena je 1971. u Vinkovcima. U Zagrebu je pohađala verificirane programe za kreativnog crtača i slikara u trajanju od dvije godine u Učilištu za likovno obrazovanje, kreativnost i dizajn – Studio Tanay, pod mentorstvom prof. Daniele Pal Bučan.

U Ljubljani je 2022. godine diplomirala na Arthouse – College of Visual Arts i magistrirala na istoj ustanovi 2023., sa temom "Promjena kompozicijskih elemenata u prirodi i likovnom djelu" pod mentorstvom prof. Domena Kotnika.

U sklopu neformalnog obrazovanja, dalje završava programe "Apstrakcija 1" i "Apstrakcija 2" u Studiju Tanay, također pod mentorstvom prof. Daniele Pal Bučan. Izlagala je na više žiriranih skupnih izložbi u organizaciji HDLU Istre, na međunarodnoj izložbi u Firenci, na skupnoj izložbi u Hrvatskom školskom muzeju u Zagrebu, u Laubi, u galeriji Dragutin Trumbetaš, i drugima. Od 2026. članica je HDLU Zagreb.

"Ritam Bambusa", akril na kaširanom platnu, 50x70 cm

Predgovor izložbi: Krešimira Gojanović
Postav izložbe: Dinka Grlić i Krešimira Gojanović

KGZ - Knjižnica Kajfešov brijeg
 Ulica grada Gualda Tadina 4, 10000 Zagreb

Dinka Grlić

Ritam prirode u lirskoj apstrakciji

Izložba slika

"Titranje krajolika", akril na platnu,
 50x40 cm

"Zamrznuta mjesečina", akril na platnu,
 80x60 cm

Otvorenje izložbe u srijedu, 15. srpnja 2026. u 18 sati

Izložba se može pogledati do 9. rujna 2026.
 pon-uto-sri 13:00 - 19:30 sati
 čet-pet-sub 8:00 - 14:00 sati

Ritam prirode u lirskoj apstrakciji Dinke Grlić

Slikarstvo Dinke Grlić predstavlja promišljeno i senzibilno istraživanje ritmova prirode, prevedenih u jezik lirske apstrakcije. Autorica polazi od promatranja neprestanih mijena koje oblikuju svijet oko nas – od mreškanja vode pod dodirima vjetra, titranja trski u polju, slijevanja kišnih kapi i izmjene svjetla tijekom dana, pa sve do sporih, gotovo neprimjetnih preobrazbi krajolika kroz godišnja doba. Upravo ti ciklični procesi postaju temelj njezinog slikarskog promišljanja, pri čemu priroda nije prikazana opisno, niti mimetički, nego se rastvara u ritmove, impulse i tragove koji evociraju njezinu unutarnju dinamiku.

"Deep blue", akril na platnu, 80x60 cm

U središtu ovog slikarskog istraživanja nalazi se ideja ponavljanja. Kao što se priroda neprestano obnavlja kroz cikluse rasta, propadanja i ponovnog nastajanja, tako se i kompozicije grade kroz nizanje sitnih slikarskih zahvata i nakupina boje. Svaki dodir kista djeluje poput samostalne jedinice, no tek u njihovom umrežavanju nastaje cjelina. Takav proces podsjeća na temeljne ritmove ljudskog postojanja - otkucaje srca, disanje, kolanje krvotoka – jednostavne, ponavljajuće radnje koje omogućuju cjelokupni život i slikarski čin ovdje postaje svojevrsna vizualna analogija tim univerzalnim obrascima postojanja.

Autorica koristi ekspresivnost boje kao jedno od ključnih izražajnih sredstava: boja kod nje postaje pulsirajuća tvar koja nosi emocionalni i energetski naboj slike, pa u pojedinim radovima prevladavaju svijetli, prozirni tonovi koji prizivaju osjećaj zraka i otvorenosti prostora, dok se u drugima koloristički odnosi zgušnjavaju u zagasitije akorde. Ti tonski efekti stvaraju dojam neprekidnog kretanja, kao da se pred nama odvija proces prelaska iz dana u noć, iz ljeta u jesen, iz bujanja u smiraj.

Posebno važnu ulogu ima gesta, koja je u njezinom izrazu nemirna i vibrantna, tragovi kista ponekad se granaju poput biljnih struktura, a

ponekad se grupiraju u guste obrise koji podsjećaju na krošnje drveća, promatrane kroz titravi veo podnevne svjetlosti. U tim gestualnim zapisima osjeća se neposrednost slikarskog procesa, jer slika zadržava memoriju pokreta koji ju je stvorio. Gesta tako postaje nositelj energije i vremena, bilježeći ritam nastajanja jednako kao što priroda bilježi ritam vlastitih promjena.

Likovni prostor izgrađen je kroz dinamično sučeljavanje ploha, linija i organskih oblika, gdje kompozicije često funkcioniraju kao mreže odnosa u kojima se pojedini elementi približavaju, udaljavaju i međusobno preklapaju. Linija sugerira tokove i strujanja, a ploha koja nije strogo geometrijska, širi se kroz slojeve transparentnih, ali i neprozirnih nanosa boje. Takvim postupkom autorica postiže osjećaj dubine unutar slike, stvarajući vizualne strukture koje podsjećaju na slojevite procese neprekidne transformacije i cikličkog gibanja.

U njezinim radovima moguće je prepoznati odjeke lirske apstrakcije, umjetničkog pravca koji naglasak stavlja na spontanost i subjektivni doživljaj prirode. Međutim, ovdje nije riječ o romantičarskom prikazu pejzaža, nego o njegovoj redukciji na osnovne ritmove i elemente. Vidljivi svijet rastavljen je na čestice koje se nalaze na granici figuracije i apstrakcije, povremeno nas asocirajući na vodene površine, treperenje lišća i trave, pejzažne vizure ili mjesečeve kraterne, gdje je promatraču ostavljen široki prostor za vlastite interpretacije.

Značajna vrijednost ovog ciklusa nalazi se upravo u sposobnosti autorice da složene prirodne procese prevedu u univerzalni vizualni jezik, kroz promišljanje samog čina stvaranja, unutar kojega svaka nanesena mrlja i ritmička sekvenca postaju metafora procesa nastajanja svijeta, od maloga ka velikome, od sjemena u nevidljivom klijanju do već razvijenih i definiranih formi života.

Ova izložba nam tako otvara prostor kontemplacije o povezanosti čovjeka i prirode, o zajedničkim obrascima rasta i obnavljanja, kada se prolaznost malih trenutaka prevedu u trajni slikarski zapis koji promatrača uvodi u meditativni ritam o neprekinutom toku života što se stalno mijenja, posve nezavisno od naših napora, u velikom tkanju zemaljskog postojanja.

mr. art Krešimira Gojanović